

Παλιός της Αειοπέρας

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΕΤΟΠΕΤΡΙΤΩΝ (ΔΩΔΩΝΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'
ΧΡΟΝΟΣ 10ος

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1981

ΛΡΙΕΜΟΣ ΦΤΑΛΟΥ 108

Εκδότης - Διευθυντής: ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Ι. ΜΑΝΟΣ
Αριστομένους 88 - Τ.Τ. 201 - Αθήνα

Ξενητεμένοι Ήπειρώτες.

Εμφυσησάτε στα παιδιά σας συνείδηση ήπειρωτική.

Είναι ιστορική ανάγκη.

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΣ

1901 - 1981 : Ογδόντα χρόνια φιλανθρω-

πική, πατριωτική και εκπολιτιστική δραστηριότητα

Η ΠΑΛΙΟΥΡΗ ΣΤΗ ΠΕΝΤΕΛΗ

Στις 13 Σεπτεμβρίου, και στο γνωστό κέντρο της πλατείας Πεντέλης «ΑΝΕΜΩΝΑ», η «Αδελφότητα» μας γιόρτασε την ΠΑΛΙΟΥΡΗ.

Δεν ήταν λίγες οι «Αετοπετρίτες» και φίλοι που ανηφόρισαν μέχρι εκεί. Ο καιρός ήταν εξαιρετικός και βοήθησε ώστε όλοι να περάσουν μια θάλαρα βραδιά. Κουβέντιασαν μεταξύ τους και οι έχοντες βιώματα από το πανηγύρι που γίνονταν στην Παναγιά του χωριού ανεπρόσπαστο με νοσταλγία ενώ ο παιδικισμός θύριζε την ευκαιρία να αναθεωρήσει την φιλική του.

Κατά τις 7.30' ήρθαν και τα όργανα. Αρκετά άργα παρά την συμφωνία που είχαν με το Δ.Σ. να παίξουν ένωρις. Αυτό πάντως είχε σαν αποτέλεσμα να φύγουν μερικές παρέες που είχαν πάει ένωρις νομίζοντας ότι δεν υπήρχε «πανηγύρι». Το παιζέμιο πάντως των οργάνων ήταν μέτριο και αντί κεφιού μετέδιδαν απορία.

Παπακού παρών ο πρόεδρος προσπαθώντας να κάνει αισθητή την παρουσία του Δ.Σ. που όμως ήταν ανύπαρκτη. «Αλλωστε από τα 8 (ή 9) μέλη του Δ.Σ. απόντα για διάφορους λόγους ήταν ο αντιπρόεδρος κ. Πανταζής, ο ταμίας κ. Καλαμπόκας και τα μέλη 'Αθανάσιος Λώλης, 'Αλεξάνδρα Τριανταφύλλου.

Ο κόσμος πάντως ευχαριστήθηκε περισσότερο γιατί του δόθηκε η ευκαιρία να βρεθεί ανάμεσα σε γνωστούς και συγχωριανούς παρά γιατί βρέθηκε σε πανηγύρι. Στην παραπάνω κοσμοαντίσταση διακρίναμε τους: 'Ιωάννη Μπαλωμένο που άνοιξε και τον χορό, την οικογένεια του Στέλιου Μπαλωμένου, την 'Αγγελική Μπαλωμένη - Παπά με τον άνδρα της, την οικογένεια του 'Ιωάννη Κοσμάκη, την Λεμονία Μάνου, την οικογένεια του Πέτρου Π. Μάνου, την Βάσω Μουρίκη (αδελφή του Πέτρου Μάνου), την οικογένεια του Σωτήρη Ι. Μάνου, τον φίλο τους Θεοχάρη Βούτσικα από το Δεσποτικό, την οικογένεια του

ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΓΙΟΡΤΑΣΤΗΚΑΝ ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Με μεγάλη επιτυχία γιορτάστηκαν τα πανηγύρια στα χωριά μας. Πλήθος κόσμου (ξενητεμένων και κοινοχωριανών) έζησαν άεστατες στιγμές και τα χωριά μας δέχτηκαν με μεγάλη χαρά και άναυδοφρον το προσκυνήμα των παιδιών τους.

Ο Γεν. Γραμ. της 'Αδελφότητας Κατρίου κι εκ μέρους του Δ.Σ. άπευθύνει ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους εκείνους που μόχθησαν και συνέβαλαν στην επιτυχία του πανηγυριού του 15 Αυγούστου.

ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ

(ΚΡΙΤΙΚΗ - ΕΝΘΥΜΗΣΕΙΣ - ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ)

Από τον κ. ΠΑΝΑΓ. Ι. ΜΑΝΟ

Πέρασε ένας χρόνος από τότε σταμάτησα «από άνωτέρα βία» την στήλη στην εφημερίδα μας το «ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ».

Σ' αυτόν τον χρόνο που πέρασε, πολλά διάβασα και πολλά ήθελα να σχολιάσω. Έκείνα όμως που σημείωσα ιδιαίτερος και θα σχολιάσω καταλλήλως μόλις μπορώ είναι η γιορτή της 'Αδελφότητάς μας για τους πολέμιους της 'Αλβανίας και η άχαρη συμπεριφορά του κυρίου Σπύρου Μουσαλίμη. Και έμειναν αυτά τα δύο περιστατικά στη μνήμη μου γιατί όπως φαίνεται έχουν μια κάποια σχέση. Με γαλειό και συγκίνηση το ένα περιστατικό, συγχωμάρα και απογοήτευση το δεύτερο. Και ούτε που θα ανέφερα το όνομα του κυρίου αυτό στο γραπτό μου αν δεν λεγόταν, όπως λέγεται «συγγραφέας» και αν δεν είχε, όπως λέγεται, κάποια βραβεύση. Κρίμα στους τίτλους.

Ένα άλλο θεματάκι που θα ήθελα να ξεναποχολιάσω είναι ο κύριος Μουσαλίμ και τα ποιήματά του ανεξάρτητα από το γράμμα που έστειλα παλαιότερα. Κι' αυτό θα γίνει στο μέλλον και μάλλον αφού γνωρίσω τον κύριο Μουσαλίμ.

Έτσι λοιπόν με αυτή τη μικρή εξήγηση, μπορούμε να ξεκινήσουμε και ο Θεός βοηθός μας.

Σχολιάζοντας λοιπόν το φύλλο Νο 107 του Αυγούστου. Και πρώτα η στήλη της 'Αδελφότητάς μας που και γιμάτη είναι έτοιμη τη φορά και πολλά νέα έχει.

Είναι αλήθεια ότι η φύση του καλλιτέχνη κυρίου ΒΡΕΛΛΗ και του μουσικού του, ξεπληνώνεται με καταπληκτική ταχύτητα και με πολύ θαυμασμό.

Εγώ δεν είχα ακόμα τη τύχη να μάθω λεπτομέρειες γύρω από τον κύριο ΒΡΕΛΛΗ και τα προδλήματα της δουλειάς του. Ακουσα όμως, χωρίς να πέρνω όριο, ότι αγωνίζεται και έχει πολλά προβλήματα.

Επικαλούμαι τη νοημοσύνη του Προέδρου της 'Αδελφότητάς μας κ. Παν. Α. Βάτσου και του συνιστώ να προσέξει την παρατήρησή μου και αν συμβαίνει κάτι τέτοιο γύρω από τον κύριο ΒΡΕΛΛΗ να σημειώνει συναγερμό πρώτα στις 'Αδελφότητες και ύστερα σ' όλη την ΗΠΕΙΡΟ γιατί γνωρίζει πολύ καλά ο πρό-

ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ κ. ΝΑΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝ(Κ)ΗΣ

Βάσει του άρθρου 31 του καταστατικού της Παν(Κ)ής Συνομοσπονδίας (κ. Κων) νος Νάσης παραιτήθηκε από πρόεδρος και Σύμβουλος της Παν(Κ)ής προκειμένου να πολιτευθεί στις προσεχείς βουλευτικές εκλογές. Ο κ. Νάσης κατέχεται ως υποψήφιος του Κ.Κ.Ε. (συνεργαζόμενος) στην Β' περιφέρεια της Αθήνας. Προσυνιστά πρόεδρος εκρίστηκε ο κ. Λεωνίδας Διαμάντης. Πρώτος επιλαχών του Νομού 'Ιωαννίνων είναι ο κ. 'Ελευθέριος Μαντζίκας.

ΣΤΟΝ 10ο ΧΡΟΝΟ

Με το παρόν φύλλο
η εφημερίδα μας εισέρχεται
στον 10ο χρόνο
συνεχούς κυκλοφορίας

Γενικά προβλήματα της Β. Δ. περιοχής του Κασιδιάρη

Του κ. Παν. Βάτσου προέδρου της 'Αδελφότητας 'Αετοπετρίτων

Εξασχμένα από το επίσημο Κράτος όλα τα χωριά της Β. Δ. ρίζας Κασιδιάρη μετρούν τις μέρες τους σβύνοντας από χωριό σε χωριό ακόμη πιο πολύ. Αυγούστοι οι κάτοικοι σε λίγες δεκάδες μετρήθηκαν στο κάθε χωριό και αυτοί έλοι ηλικιωμένοι από μεσήλικες και πάνω, σπάνια να βρεθεί κάποιος πύ νέος. Παρηγορία και στήριγμα στο σβύσιμό τους οι άδελφοί τους των ταξιδιμένων παιδιών τους που με το ύστεργιό τους αντικαθιστούν την κωδερνική φροντίδα και μέριμνα ήθη και υλική ή συνεισφορά τους εκδηλώσεις που δίνουν ζωή στα χωριά κατά τους ήγες του καλοκαιριού με και ένα σωρό μικρά ή μεγάλα έργα για τα μέτρα ενός χωριού. Τους δίνουν κουράγιο να αντισταθούν όσο μπορούν πιο πολύ στο τέλος που έρχεται αν δεν αλλάξει και θυμηθούν όλοι οι αρμόδιοι ότι και τα πιο απομακρυσμένα και άγονα χωριά είναι ένα κομμάτι «ΕΛΛΑΔΑ».

Πηγαίνοντας από τα Γιάννενα τριάντα τόσα χιλιόμετρα στο δρόμο προς την 'Ηγουμενίτσα καθώς βρισκόμαστε δίπλα στο ποτάμι του Κασιδιάρη που αποτελεί και το σύνορο της περιοχής προς τα Ν.Α. με μικρή πινακίδα που γράφει προς «ΔΕΣΠΟΤΙΚΟ» δείχνει τον στενό χωματόδρομο που οδηγεί προς τα χωριά της περιοχής.

Λίγα μέτρα πιο κάτω μια σιδερένια μικρή γέφυρα τύπου «BELLET» φτιαγμένη από τα νομικά του μεταπολέμου αποτελεί το φυλάκιο της περιοχής από κάτω κυλά ήσυχα τα καθαρά νερά του Κασιδιάρη αλβινική εύλογα για τα χωριά που βρίσκονται στη διάβα του ως την μέρα που τα άπιδόλητα από την πόλη των Γιαννίνων βάλουν την πινακίδα του πολιτισμού μας «ΠΡΟΣΟΧΗ ΤΑ ΝΕΡΑ ΕΙΝΑΙ ΜΟΛΥΜΕΝΑ».

Αμέσως μετά την γέφυρα δεξιά ένας άλλος χωματόδρομος με μια επίσης μικρή πινακίδα που γράφει «ΠΡΟΣ ΙΕΡΟΜΝΗΜΗ» οδηγεί προς την Β.Α. πλευρά του Κασιδιάρη σε κοινοχωριά δεν ξέρω πόσα. Πεντακάκια μετρα σχεδόν πιο πάνω μια ακόμη μικρή πέτρινη γέφυρα της Γεωδιδιάρης από τα όρια της τουρκικής και αυτή σωστή παγίδα, όπως και η πρώτη για μικρά και μεγάλα αυτοκίνητα κάνουν δύσκολη και επικίνδυνη την διαβάση. Ο χωματόδρομος που εκτείνεται σε δεκάδες χιλιόμετρα με τις διαλαβώσεις του έως τα 'Ελ-ληνοαλβανικά σύνορα συνδέοντας με αυτόν πάνω από δέκα χωριά της περιοχής με πρώτο το Σουλόπουλο, Δεσποτικό, Ριζό, Φωτεινό, Γρανιτσπούλα, 'Αετόπετρα, Βρίστοβο, Λάδδανη, Λίγο έξω από τη Λάδδανη στις θέσεις 'Αρμούρες

δωματόδρομος κόβεται απότομα καθώς μια κατολισθηση που έγινε λίγα χρόνια πριν περιμένει την αποκατάστασή του, διακόπτοντας έτσι την επικοινωνία με τα υπόλοιπα χωριά της ρίζας του Κασιδιάρη όπως η Δημόκορη, Στρατίστα κ.λ.π. που υποχρεωτικά κάνουν τον γύρο του Δελβιανικού για να φθάσουν στα Γιάννενα. Η επικοινωνία που γίνεται δύο φορές την εβδομάδα με λεωφορεία των αγόνων γραμμών από εκείνες που έκολλησαν άρπες μετά τον πόλεμο σκέτα σαράβαλα δίνουν το μέτρο της εγκατάλειψης των κατοίκων τους. Αν επισκεφθείς χειμώνα τα χωριά νομίζεις ότι είναι άκατοίχτα ή σωπαί που τα τονίζει θυμίζει κοιμητήριο δύσκολα να συναντήσεις κάποιον άνθρωπο να κυκλοφορεί φειγούρα βγαλμένη από κάποιο κάδρο μιας άλλης εποχής. Ποι και που τίποτα Γιαννιώτες ή ταξιδιμένοι Γουρυσκοινηγοί δίνουν μια άλλη νότα ζωής.

Τα εισοδήματα σ' αυτούς που ζουν στα χωριά δεν είναι τίποτα άλλο από κάποια μικροσύνταξη τύπου Ο.Γ.Α. ή κάποιο άλλο Ταμείου που τους επιτρέπει να ζήσουν όσο μπορούν πιο λιτιδίαιτα συμπληρώνοντας με δύο τρία γιόδια σαν κοπάδι για κάθε οικογένεια.

Σημειώνω ότι το εισόδημα στην 'Ηπειρο σύμφωνα με επίσημα Κρατικά στοιχεία είναι το χαμηλότερο σ' όλη την 'Ελλάδα και

απαραίτως ακόμη πιο πολύ στις όρεινες και προβληματικές περιοχές της όπως και η Β.Δ. του Κασιδιάρη. Πολλά από τα χωριά της ρίζας του Κασιδιάρη ανταρτοφωλιές στα χρόνια της Γερμανικής κατοχής κομμάτια 'Ελευθερίας 'Ελλάδας όπως η 'Αετόπετρα, Λάδδανη και άλλα καταστράφηκαν με φωτιά στις 14 και 15 Αυγούστου 1944 από τους Γερμανούς ενώ η 'Αετόπετρα είχε σωμαδιστεί άλλες δύο φορές από Γερμανικά αεροπλάνα στην διάρκεια της Κατοχής. Σήμερα 40 χρόνια μετά την λήξη του πολέμου ακόμη δεν έχουν να πληρώσουν ή οι κωδερνίσεις μας ντρέπονται να τα ζητήσουν. Για ανάπτυξη αυτών των εγκαταλειμμένων περιοχών δεν γίνεται λόγος, ο έμφυλιος το άγρονο της περιοχής και ο μικρός Γεωργικός κλήρος έδιωξαν τους κατοίκους στα μεγάλα άστικα κέντρα της χώρας. Μα και η πολιτική ανάπτυξης της Κυβέρνησης που θα μπορούσε να κάνει τους κατοίκους να μείνουν ή να γυρίσουν στον τόπο τους ρίχνοντας το βάρος της Βιοτεχνικής και βιομηχανικής ανάπτυξης στις προβληματικές από άποψης γεωργικής παραγωγής περιοχές της χώρας χωρίς να θυσιάζει ευφορία γρήγορης έντελης ανύπαρκτη. 'Ε-λπίδα σ' όλη την 'Ελλάδα και

(Συνέχεια στην σελ. 4)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

Τον κ. Δημήτριο Κακαϊδή ο οποίος μας παρέδωσε προς μελέτην σπάνια έγγραφα μεταξύ των οποίων κι ένα χειρογράφο του χωριού μας που έγινε το 1910. Είναι χειρόγραφο και αφού το απεικονίσουμε θα επιστραφεί στον κ. Κακαϊδή. Πρέπει να ειπώ και το μόνο αυθεντικό αφού αυτό που υπάρχει στο χωριό άμφιστήριται από όλους σχεδόν τους 'Αετοπετρίτες.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ «ΠΑΛΜΟΣ ΤΗΣ ΑΕΤΟΠΕΤΡΑΣ»

Το πρώτο σου φτερουγισμα από τη δική μου πέτρα διέλεξε σόχα σταθερό κι έφυγες με τα μέτρα. Σαν τη μαρούλα καρτερή, και η καρδιά μου πάλεσε. 'Αετόπουλο περήφανο να μου γυρίσεις πάλι. Τώρα που πήρες στα φτερά μηνύματά από μένα, σ' όλα μου στέλνεις τα παιδιά που βρίσκονται στα Έβνα. Νάχουν κουράγιο στην ψυχή, κι' αυτό θα μ' ανασταίνει. Και καθώς η Μάνα 'Ηπειρος, υπάρχει, δεν πεθαίνει.

ΒΑΡΕΛΛΗΣ Χ. ΠΑΠΠΑΣ - ΠΑΜΦΙΛΗΣ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΙΩΤΩΝ

Αγαπητοί συγχωριανοί, δια μέσου της στήλης της εφημερίδας ΠΑΛΜΟΣ ΤΗΣ ΑΕΤΟΠΕΤΡΑΣ που μας έχει παραχωρήσει, προσπαθούμε να φέρνουμε κάθε γεγονός γύρω από την ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ και ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ κοντά σας, προκειμένου να υπάρξει ή απαραιτήτως επικοινωνία μας, μια και οι απαιτήσεις της ζωής μας αναγκάζουν όλο και πιο πολύ να απομακρυνόμαστε με κίνδυνο των αφανισμών του συλλόγου μας.

Μπροστά σ' αυτή την πραγματικότητα, έρχομαι σήμερα να επικοινωνήσω μαζί σας και να σας υπενθυμίσω, πως όλοι μας έχουμε χρέος, να ανασυνταχθούμε και να εντείνουμε τις προσπάθειές μας, γύρω από την ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ.

Πώς θα γίνει αυτό; Μα, με το να συμμετάσχουμε στις διάφορες εκδηλώσεις της με την καθοδήγηση στο χωριό το καλοκαίρι, με το να πούμε μια ιδέα, να εκθέσουμε ένα πρόβλημα, γράφοντας ένα ιστορικό και τόσα άλλα που προσφέρονται γύρω απ' αυτή δημιουργώντας έτσι μια αλληλία που θα μας φέρει σίγουρα πιο κοντά.

Πιστεύω πως τα Δ. Σ. της Αδελφότητας προσπαθούν πάντα να φέρουν το έργο τους εις πέρας. Τό αν πετυχαίνουν ή αποτυγχάνουν εξαρτάται πολλές φορές απ' όλους μας.

Γι' αυτό, θα είθελα και πάλι να σας παρακαλέσω, τώρα που οι διακοπές του καλοκαιριού τελειώνουν και γυρίζουμε όρεξάτο: και με νέες δυνάμεις, νομίζω καλό θα ήταν να αφιερώσουμε λίγο χρόνο για την Αδελφότητα όταν αυτή το κρίνει αναγκαίο.

Ο Πρόεδρος
Παν Μπουρατζής

ΤΟ ΜΑΤΙ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΙΩΤΗ

Είχα ακούσει πως το Δ.Σ. της Αδελφότητας ετοιμάζει μια εκδήλωση, θέλοντας να γιορτάσει τα 50 χρόνια της από την ίδρυσή της. Όπως διαπιστώσα πρόσφατα, ήδη ξεκίνησε τις προσπάθειές του προκειμένου να παρουσιάσει σ' όλα τα μέλη και φίλους της Αδελφότητας, μια όραση εκδήλωσης ανάξια με την δραστηριότητά της. Απ' ότι πρόσεξα υπάρχει μεγάλη όρεξη και εργατικότητα από το Δ.Σ., που δεν μπορεί παρά να στεφεί με επιτυχία ή όλη τους προσπάθειες. Εμείς, τα μέλη της,

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΣΤΗ ΖΙΤΣΑ

Στις 12 Σεπτεμβρίου έγιναν στην Ζίτσα τα εγκαίνια του Κοινοτικού καταστήματος και της κοινωνικής Βιβλιοθήκης δωρεά του προέδρου της Αδελφότητας Ζιτσαίων κ. Αθανασίου Βαδόνια και της γυναίκας του Μαρίας.

Με την ευκαιρία αυτή η Κοινότητα κάλεσε όλους τους άπανταχού εδρισμένους Ζιτσαίτες καθώς και φίλους της Ζίτσας να παρευρεθούν στην τελετή των εγκαίνιων. Ανάλογη πρόσκληση έλαβε και η εφημερίδα μας αλλά ο εκδότης και διευθυντής κ. Εύαγγελος Μάνος απουσίαζε στην Κρήτη για επαγγελματικούς λόγους.

Στην τελετή των εγκαίνιων παρευρέθηκε πλήθος κόσμου και επιστημόνων. Μεταξύ των τελευταίων παραυρέθηκε και ο αντιπρόεδρος του Εθν. Αιώνος κ. Εύαγγελος Αδέρωφ.

Ότι και να γράφουμε για το ζεύγος Αθανασίου και Μαρίας Βαδόνια ίσως είναι λίγο. Τους συγχάρισμα και τους ευχόμενα ο Θεός να τους χαρίσει υγεία και να χαίραται από τα αποτελέσματα της εξαιρετικής πράξης τους.

Όμως αδόκητα έρχεται η ερώτηση. Τι θα γινόταν η Ηπειρος χωρίς την ιδιωτική πρωτοβουλία; Όπου να στρέψεις το κεφάλι θα δεις περισσότερα έργα ιδιωτικής Αδελφότητας και λιγότερα κρατικά. Δεν θα πρέπει κάποτε το κράτος να υποσκελίζει την ιδιωτική πρωτοβουλία;

θα πρέπει να δώσουμε το ανάλογο παρών σ' αυτή την όραση εκδήλωση που ετοιμάζεται, γι' αυτό ως είμαστε έτοιμοι να την πλακίσουμε στο κάλεσμά της.

Εμάρθα, πως η Αδελφότητα έστειλε στα χωριά έναν γεωλόγο για να εξετάσει τα έδαφη γύρω από αυτό, προκειμένου να εντοπιστεί νερό, ώστε να γίνει μελλοντικά γεωτρήση, γιατί, όλοι μας γνωρίζουμε, πως υπάρχει πρόβλημα νερού στους θερινούς μήνες. Είναι γεγονός πως ήταν ωραία η κίνηση αυτή, ως έλπιούμε και τα αποτελέσματα να είναι θετικά.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Στις 12 Ιουλίου και στον ιερό ναό Αγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης βαπτίσθηκε το κοριτσάκι των συγχωριανών μας Βασιλείου και Αθηνάς Ψυχολιού και έδωσε το όνομα ΧΡΙΣΤΙΝΑ.

Το Δ.Σ. ευχαίρει στους αγαπητούς γονείς να τους ζήσει.

Στις 18 Αυγούστου η Παναγιώτα σύζυγος του Χρήστου Μπαλάσκου γέννησε αγόρι.

Το Δ.Σ. ευχαίρει στους αγαπητούς γονείς να τους ζήσει.

Στις 19 Αυγούστου η Γεωργία σύζυγος του Παναγιώτη Μπουρατζή γέννησε αγόρι.

Το Δ.Σ. ευχαίρει στους αγαπητούς γονείς να τους ζήσει.

Στις 20 Σεπτεμβρίου και στην εκκλησία Αγίου Δημητρίου Νέας Ελβετίας έγιναν οι γάμοι του συγχωριανού μας Γεωργίου Δημ. Ματσούκα με τη δίδασ Παναγιώτα Γκάρτζιου.

Το Δ.Σ. ευχαίρει κάθε ευτυχία στο παραπάνω ζευγάρι.



Η κ. Ευαγγελία Αθαν. Μάνου και ο κ. Νικόλαος Αθαν. Μάνου, που δώσαν το καλίσμα της Αγίας Παρασκευής.

Στο εικόνημα που βρίσκεται στο ύψωμα πηγαινόντας για την Αγία Παρασκευή, η Εκκλησιαστική Επιτροπή τοποθέτησε ένα βνετο παγκάκι.

Ο κ. Ιωάννης Λαυρεντζός «άνοιξε» το μονοπάτι στον Κασιδιάρη που πάει στον Αη-Λιά από την Σχάλα. Επίσης ο ίδιος βρήκε το νερό της πηγής Βίγλας λίγο πιο κάτω από το παλιό και το «έδωσε» στον πεζοπόρο και περικυκλή.

Πάντως η όλη θέση πρέπει να επανέλθει στην παλαιά της κατάσταση.

Ο κ. Γεώργιος Ν. Λώλης καθάρισε από τις μεγάλες πέτρες και έστειλε τα επικίνδυνα σημεία στον δρόμο Ανω Συνοικισμού - Κάτω Συνοικισμού. Σχολιάζοντας το θέμα με κατόικους μάθαμε ότι ο κ. Γεώργιος Ν. Λώλης δούλεψε στο χωριό επαναστατώντας προς τιμήν του, την ίδια εργασία.

Ο Αδελφός Λαυρεντζός και διευθυντής της εφημερίδας μας απέμακρυναν από τον δημόσιο δρόμο που πάει στην Λάδωνη επικίνδυνες για τα Ι.Χ. αυτοκίνητα πέτρες.

Κατόπιν ενεργειών της Κοινότητας ενεκρίθη από την Νομαρχία Ιωαννίνων το ποσό των 100.000 δραχ. για Κοινοτικές πισίστες στις θέσεις Καρούτες και Σουλόπατα.

Κατόπιν αποφάσεως του Διασφαλείς η θέση ανάμεσα στον ΚΑΤΡΕΛΗ - ΚΛΗΜΑΤΑ - ΣΟΧΩΡΑ ανεγνωρίσθη ως απογορευμένη για δοσκή.

Με τοίχο στερώθηκε η μία πλευρά της ΚΟΝΤΡΑΣ στον κάτω Συνοικισμό.

Η ΠΕΙΡΩΤΕΣ ΨΗΦΟΦΟΡΟΙ
(ΠΟΥ ΨΗΦΙΖΕΤΕ
ΜΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ)
Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ΨΗΦΙΣΕΤΕ ΑΝΗΚΕΙ ΣΕ ΣΑΣ. ΣΕ ΜΑΣ ΜΕΝΕΙ ΝΑ ΣΑΣ ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΟΥΜΕ ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΕΡΨΗΦΙΣΤΟΥΝ ΗΠΕΙΡΩΤΕΣ. ΟΣΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΗΠΕΙΡΩΤΕΣ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΟΣΟ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ.
ΠΑΛΜΟΣ ΤΗΣ ΑΕΤΟΠΕΤΡΑΣ

Τα προβλήματα του Κασιδιάρη

(Συνέχεια από την σελ. 1)

Τοι σήμερα έχουμε το φαινόμενο αυτό σε περίπτωση που ο αγροτικός ή κυβερνητικός παρτίδα να γίνεται κυρίως για λόγους ψηφοθηρικούς σε παραμονές εκλογών με υποσχέσεις για κάποιο μικρό έργο συνήθως το πρόβλημα του νερού ή κάποιο ψευδοκαθήρημα σε ένα κομμάτι δρόμου με κάποιο Γραδέντερ (GRADER) σταλμένο από την Νομαρχία για μια δύο μέρες. Μα και η ποιότητα του έργου τις πιο πολλές φορές τα καθιστά σχεδόν άχρηστα πρώτο άκομμο λειτουργούντων όπως συνέβη και με το υδραγωγείο του χωριού μου το οποίο απεπαθήθη το αντιστάσεις από την υδρομετεωρολογική λίγους μήνες μετά από τα εγκαίνια που έγιναν φθινόπωρο όταν πάλι δεν ήταν βασικά απαραίτητο. Η ιστορία περιβαλφ, και έδω το πρόβλημα των κατοίκων είναι τεράστιο ειδικά σε προβλήματα επικοινωνίας φύσεως σε ηλικιωμένα κυρίως άτομα, όταν αναγκάζονται να καλέσουν κάποιον γιατρού από τα Γιάννενα. Ταυμχίζει τότε μια επίσκεψη. Στο χωριό μου (42) σαράντα δύο χιλιάδες περίπου από τα Γιάννενα μόνο (10.000) δέκα στρουγγυλές χιλιάδες Τόσα πήρε γιατρούς σε πρόσφατη επίσκεψή του) ή τέσσερα μηνιά-

τικά αγροτική σύνταξη. Φυσικά αυτό σε περίπτωση που ο αγροτικός γιατρός βρίσκεται σε κάποιο άλλο χωριό από την έδρα του. Τι πρέπει να αλλάξει ασφαλώς πολλά και πρώτα η κυβερνητική πολιτική της εγκατάλειψης της περιοχής.

Να γίνει μια σύγχρονη γέφυρα στον Καλαμά και η σιδηρένια να μπει δίπλα στην Πέτρινη γέφυρα της Γεροβιτσάνης.

Να ασφαλτοστρωθεί το τμήμα των δρόμων τουλάχιστο τα επτά χιλιόμετρα έως το Δεσποτικό - Τζέφρο διασταύρωση προς Φωτεινό - Ριζό - Αετοπέτρα.

Να δοθούν οι αποζημιώσεις των πυροπαθόντων στους δικαιούχους έστω και καθυστερημένα. Τα λύματα της πόλης των Γιαννίνων να μην πέσουν στον Καλαμά. Τα ελάχιστα έργα που γίνονται με χρήματα του Δημοσίου να ελέγχονται η όρθη κατασκευή τους και να μην βγαίνουν άχρηστα. Και τέλος να κδοτούν τα χέρια σε μαυραγορίτες έμπορους της ζωής των κατοίκων γιατρούς φυσικά σε εκείνους τους έστω ελάχιστους που ξεχνάν εντελώς τον όρκο του Ιπποκράτη.

ΠΑΝ. ΒΑΤΣΟΣ

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΣ

(Συνέχεια από την σελ. 1)

Λάθος παραλήφουμε κάποιον ή εθύνη μας θα είναι μεγάλη. Γι' αυτό δεν κάνουμε το χατήρι του «ρεπόρτερ» και ως μην παραξήγη-δουμε γι' αυτό.

Ο πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Παν. Βάτσος μας παρακάλεσε σάν συμπλήρωμα της στήλης της Αδελφότητας του προηγούμενου φύλλου να γράψουμε και τα παρακάτω:

Ο κ. Χαράλαμπος Καπώνης δώρησε στην Αδελφότητα για το παγκάκι της Αγίας Παρασκευής 60 χουτολίπρουνα.

Εκ παραλήψεως δεν αναφέραμε στην προηγούμενη στήλη ότι από τις κούνιες που δώρησε στο χωριό ο κ. Παναγιώτης Τζαβάρας μια τοποθετήθηκε στον Κασιδιάρη.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Ο διευθυντής της εφημερίδας μας κ. Εύαγγελος Μάνος γνωστοποιεί προς τους Αετοπετρίτες τα παρακάτω:

«Τώρα, 4 μήνες περίπου πριν την λήξη της θητείας του παρόντος Δ. Σ. της Αδελφότητας μας και πριν δημιουργηθούν όποιεςδήποτε «τάσεις» για άτομικές ή ομαδικές υποψηφιότητες στις επερχόμενες συμμαχικές εκλογές γνωστοποιώ ότι επιθυμώ να έχω στο υπόψηφισμά μου την θέση του Γεν. Γραμ. της Αδελφότητας μας. Παρακαλώ και τους υπόλοιπους αγαπητούς συγχωριανούς που θα ήθελαν να προσφέρουν την υπηρεσία τους σε επίπεδο Δ. Σ. να αναλογισθούν τις υποχρεώσεις τους έναντι της Ιστορίας της Αδελφότητας μας και να εξωτερικεύσουν τις επιθυμίες τους μακριά από πάθη και εγωισμούς που δονάναι ζημιώσαν τελευταία την ιστορική πορεία της.

Υποψηφιότητες της τάξεως,

τω συνοικισμού και μία στον Επάνω.

Το ποσό των 2.000 δύο χιλιάδων δραχμών για το στήσιμο της παιδικής χαράς διατέθηκαν από το ταμείο της Αδελφότητας και δεν αποτελούν δωρεά του κ. Χρ. Καλαμάκας ο οποίος είναι ταμίας της Αδελφότητας και ως εκ του λόγου τούτου αρμόδιος για την πληρωμή των.

Το ποσό των (500.000) πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών που αναγράφεται ότι δίδεσε η Νομαρχία για την Μαχαλά όπως με δελτίωση ο πρόεδρος της Κοινότητας δεν διατέθη ούδέποτε από την Νομαρχία και ως εκ τούτου διερωτήμαι από που αντλήθηκε η πληροφορία.

Σ.Σ. Την πληροφορία μας την έδωσε ο κ. Χρ. Καλαμάκας.

«Εγώ δεν ήθελα αλλά πείσθηκε η «έγώ» δεν ήθελα αλλά με ψήφισαν» ή «έγώ» δεν είχα ιδέα για την υποψηφιότητά μου αλλά έγραψαν άλλοι το όνομά μου» δέχονταν μια νοστορία που θα πρέπει να την αποβάλλουμε. Όποιος θέσει υποψηφιότητα και εκλεγεί θα πρέπει να είναι γνήσιος ότι θα στενοχωριέται και μερικά πράγματα χάριν της Αδελφότητας. Όλοι οι Αετοπετρίτες είναι ίκανοί και καλοί αλλά θα πρέπει να έχουν και την θέληση για πραγματική ποσοφορία.

Η υποψηφιότητά μου δεν είναι «ταμείο».

Με χαρά και ευχαρίστηση αποχωρώ από την υποψηφιότητά μου εάν κάποιος αγαπητός συγχωριανός παρουσιάσει επιθυμία για Γ. Γραμ. Αρκεί να συνειδητοποιήσει τα παραπάνω και να έχει την θέληση να συνεργασθεί με όποιον αν εκλεγεί στην θέση του προέδρου, αντιπροέδρου ή συμβούλων. Με πατριωτικούς χαίρετισμούς Εύαγγελος Ι. Μάνος

ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ

(Συνέχεια από την σελ. 1)

Θέμα πένθος και χαρά. Στα χωριά μας και τώρα και παλιότερα ούτε οι χαρές ούτε οι λύπες έλλειπαν. Ο κόσμος μας όμως ξέρει, πολύ καλά μάλιστα, να μετράει και να βαθμίζει ανάλογα. Νομίζω λοιπόν ότι το πένθος πένθος και η χαρά χαρά. Πονάμε τους ανθρώπους μας που χάνονται και πονάμε ακόμα περισσότερο τους χρονοκείμενους, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι πρέπει να σταματήσουμε και η ζωή. Άλλωστε πιστεύω ότι κάτι τέτοιο δεν θα τή «έλεαν» ούτε οι «ΑΠΟΝΤΕΣ» μας ούτε και οι δικοί τους.

Δεν ήθελα να σχολιάσω από τη θέση αυτού προσωπικό θέμα αλλά η σειρά το έφερε. Με το άνοιγμα του δρόμου στο Ήρων, είναι απ' όλους παραδεκτό και περισσότερο από τον πρόεδρο της Κοινότητας μας τον αγαπητό Βασίλη Κ. Παππά και την Αδελφότητα δια στόματος του τότε προέδρου της αγαπητού Βαννέλης Σ. Βουρεκά ότι το πατρικό μας σπίτι: χαντακώθηκε. Είχε γίνει επίσης παραδεκτό ότι μπορούσε να γίνει κάτι αν, όταν ξαναπήγαμε γκρενίτερ στο χωριό «εργάσιμα» λιγάκι τον δ'γο, το τσουμπά, που σχηματίστηκε και παρήχυνσε τελείως το σπίτι: μας. Γιατί όμως έφετος που πήγε γκρενίτερ το ξεχάσαμε;

Ελπίζω και εύχομαι τώρα που θα τσιμεντοστρωθώ το κομμάτι αυτό του δρόμου να μη ξεχαστούμε.

Πολύ, πάρα πολύ, μου άρεσε, η ιστορία της Κρετσούνιστας αλλά περισσότερα μου άρεσε ο λόγος του προέδρου της τότε ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΛΗ. Έπειδή το κομμάτι αυτό είναι τόσο άμορφο και σκέτο, εν σχέσει με το άλλο παραπλεύρως του έπιστημου Βλαχόπουλου, μου κάνει μεγάλη περιέργεια να μάθουμε ποιος ήταν ο Ν. Τόλης. Παρακαλώ πολύ κάποιον Κρετσουνιστή που γνωρίζει τα γεγονότα να μας γράψει.

Και επί τη ευκαιρία ένα περισσότερο για το Δεσποτικό. Πριν κάμποσο καιρό θρήνηκα μια Κυριακή παρέα μ' έναν συνάδελφο της δουλειάς μου, μακριά από την πατρίδα. Έπειδή είχα θρήνη πολλές Κυριακές εκεί, ήξερα καλά τα κατατόπια. Παρακάλεσα λοιπόν το φίλο μου να πῆμε σε μια μικρή εκκλησούλα στην άκρη της μεγάλης πόλης όπου θα χειρόματαν μια ώρα λειτουργία κι' ως ήταν η εκκλησία Καθολική. Πήγαμε και πράγματι ο φίλος μου ευχαριστήθηκε.

Όταν τελείωσε η λειτουργία και βγήκαμε να φύγουμε γυρίζε: ο φίλος μου και συνηνημένος μου λέει: «Έρεεις, φίλε, τι μου θυμήσατε σήμερα».

«Πριν πολλά χρόνια ταξίδευα παρέα μ' έναν πατριώτη σου, έμπορικός αντιπρόσωπος κ' αυτός κ' ήταν θεοσεβούμενος Κυριακή πῆκε Γιάννενα με ξεσάχωνε να πάμε στο χωριό του να παρακολουθήσει τη λειτουργία εκεί».

«Ήξερε βέβαια και θυμόταν το φίλο του, δεν θυμόταν όμως το χωριό. Ήγώ βέβαια από το όνομα κατάλαβα και κάνοντας τις περιγραφές έφτασα νοερά με το φίλο μου στην Κρετσούνιστα ή Δεσποτικό, στην Αγία Τριάδα, με τη δαφνή και το ψηλό θεόρατο βουνό. Ο φίλος μου πετάχτηκε παραγμένος. Ήξερε βέβαια ο άνθρωπος ότι κ' εγώ ήμουν Ηπειρώτης αλλά ότι θα ήμουν κ' από εκεί κοντά και μάλιστα ξάδερφος του φίλου του δεν τον φανταζόταν. Στην Αγία Τριάδα του Δεσποτικού ήθελα να λειτουργήσω ο ξάδερφος κ' ως ήταν «γχιπρός» στην Κρετσούνιστα.

Συνεινώντας με τον φίλο μου γύρω από τα χωριά μας και περισσότερο για το Δεσποτικό που είχε επισκεφθεί διαπίστωσα ότι

δεν είχε ιδέα για την ιστορία του χωριού, ούτε ότι το χωριό έκαινε ήταν γενέτειρα του Μεγάλου ΙΩΑΝΝΗ ΔΟΜΠΟΛΗ, ιδρυτού του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Όταν του μίλησα για τον Δαμιόλη και πως από τα γένη έκτασε εκεί που έκτασε και πού στο τέλος έκαινε αυτό που έκαινε, ο άνθρωπος δεν μπορούσε το πιστέψει.

Δεν δόλαφτε να λέμε και ούλογια για τα χωριά μας και την ιστορία τους. Ότι ξέρουμε βέβαια και ότι νομίζουμε σπουδαία, δεν είναι ντροπή, νομίζω. ***

Μεγάλος πόνος και αγίαστου το έχω και νέων και προσφύγων προσώπων. Μεγάλος πόνος και πόνος στον τόπο μας. Πολλά τα βασανιστήρια που μας έφυγαν τόσο άξαφνα και βίαια από κοντά μας. Ούτε μπορώ, ούτε αντέχω να σχολιάσω περισσότερα το θάνατο τόσων νέων ανθρώπων. Θα πω μονάχα τούτο για παρηγοριά. Ότι τα παιδιά που έφυγαν τόσο άξαφνα και βίαια και που ράβισαν τις καρδιές μας τόσο τραγικά και σπαρακτικά, έχουν το μεγάλο προνόμιο να μένουν ΑΘΑΝΑΤΑ και παντοεινών κοντά μας με τον «άνθ» της λεμονιάς από την Παροικία και με μανούσες από τα Βαρνά στεφανωμένα. Οσο θά ζούμε έμεις που σ'α γνωρίζαμε και που πονέσαμε με τους γνωστούς σας και τ' αδελφούς σας, θα σ'α θυμόμαστε και θα αίσθανόμαστε τη δροσερή θωριά σας πάντα κοντά μας.

Στη λειτουργία στην Αγία Παρασκευή, στους χορούς μας έβω στην αυλή και στο σχολείο μας Χαλκί και στους περιπάτους μας Πέρα στις Καστανιές και τα τσουμπιά, θάστε κοντά μας. Θάστε κοντά μας βασανιστήρια μαύρα. Θάστε κοντά μας με «άνθ» λεμονιάς και με μανούσες από τα βάρνα στεφανωμένα. ***

Ο Χρήστος Καλαμάκας απήσχεσε μια επιστολή απάντησης στον Θ. Παππά.

Πολύ καλά έκαινε ο Χρήστος κ' απέσυρε την επιστολή του, διότι δεν βλέπω σε τί θα βοηθούσε.

Πάντως όμως ανεξάρτητα από τις επιστολές και τη γνώμη και θέση του καθεμιανού, εκείνο που βλέπω στο βάθος και ο Θεός να με βγάλει ψεύτη, είναι μια κάποια προσπάθεια ανάδειξης των παλαιών, δηλαδή Μπολιά - Μαχαλάς και τα λοιπά γνωστά. Αλοήμονό μας αν υπάρχουν έστω και στο νοο τέτοιες προθέσεις.

Όλα τάχει η Μαργαρίτη ο φερετζής της λείπει. Εύχομαι να μη επανέλθω στο ζήτημα αυτό γιατί «αν ο μη γένοιτο» χρειαστή τότε θα πούμε τα συκα συκα και τη σκάφη σκάφη. Τίποτε άλλο.

Πολύ επιτυχώς η εκλογή του Μ. Ε. Βασιλάκη στο Πορτάκι. Δεν θα πω πολλά, γιατί ο κ. Βασιλάκης ανήκει στο σώμα της Χωροφυλακής και δεν ξέρω σε διάθεση πόσο και πως μπορούμε να τον αναφέρουμε. Θα πω μονάχα τούτο, ότι η Ελληνική Χωροφυλακή έχει κάνει άξιμα και πραγματικά θάματα τυχεροί να παύσονται από ανθρώπους σαν τον κ. Βασιλάκη. ***

Πολλά συγχωρήματα στον Αποστόλο Τσακωλή που πῆγε τις λεύκες. Ο Αποστόλης έκαινε το καθήκον του σαν καλός πατριώτης που είναι, αλλά νομίζω οποιςδήποτε βρισκόταν στη θέση του το ίδιο θα έκαινε. Άλλα όμως τί γίνεται με τις λεύκες; Ποιος τις κλάδεύει και δεν τις αφήνει να πάνε επάνω; Ο αείμνηστος Λάμπρος Μωραλής μου είχε πει ότι δεν έπρεπε να μεγαλώσουν πολύ. Δεν τον είχα ρωτήσει αν ήταν δική του γνώμη ή είχε ρωτήσει κάποιον ειδικό. Πάντως απ' ότι ξέρουμε όλοι μας το είδος αυτό της λεύκας μεγαλώνει απεριόριστα χωρίς κλάδεμα.